

Vị trí nào cho em?

- Ngay từ đầu vị trí phù hợp nhất của em là người lạ của anh, đúng không anh?

- Ngay từ đầu lẽ ra tôi nên để em ở vị trí tốt nhất – là người lạ của tôi.

Ngày.... Tháng Năm

1. Em

Hôm nay là sinh nhật anh, em chẳng hề biết. Bận rộn công việc tới cuối ngày lên mạng nhận được thông báo, vẫn kịp cho em nói lời chúc mừng sinh nhật anh. Chỉ là thói quen nhìn thông báo rồi chúc thôi, em và anh đâu có thân thiết gì đâu. Chắc anh ngạc nhiên lắm vì em nhắn tin chúc mừng, quên cả cảm ơn, anh hỏi “em còn chưa ngủ à?”. Rồi vì cái bệnh thức khuya mà em đã thức tới tận 2h sáng chỉ để nói những câu chuyện không đầu không cuối cùng anh. Quả thực em phải công nhận anh rất có năng khiếu nói chuyện. Đã rất lâu rồi em không nói chuyện với ai thoải mái đến thế.

2. Tôi

Hôm nay là sinh nhật tôi, năm nào cũng thế, cứ đến ngày sinh nhật là tôi có thói quen thức rất khuya để nhìn lại những vấn đề đã xảy ra với tôi trong một năm, và nghĩ xem thêm tuổi mới tôi có thể làm gì khác hơn không. Năm nay tôi không có vợ bên cạnh vì cô ấy về quê chuẩn bị sinh em bé, tôi thì không về được vì công việc của tôi toàn bộ ở trên này. Đang suy nghĩ miên man thì tôi nhận được tin nhắn chúc mừng của cô bé đồng nghiệp. Nói là đồng nghiệp nhưng chúng tôi chỉ làm trong cùng hệ thống chứ nơi làm việc của cô bé đó tôi còn chẳng biết, chỉ khi nào em lên công ty họp hành thì tôi mới gặp thôi. Tôi cũng ít nói chuyện với em nên việc em chúc mừng sinh nhật khiến tôi bất ngờ và quên cả nói lời cảm ơn. Vì lịch sự nên tôi cũng có hỏi thăm qua về em một chút, ai ngờ chúng tôi nói chuyện khá hợp nhau nên tới tận 2h sáng mới chịu đi ngủ. Tôi có một chút ấn tượng về em, em khá xinh xắn và nói chuyện dễ gần.

Ngày.... Tháng Năm

1. Em

Một tháng sau hôm sinh nhật anh chúng ta chẳng nói chuyện với nhau thêm lần nào. Em cũng bận rộn với công việc nên chẳng có thời gian mà nhớ về anh nữa. Tối nay theo thói quen mỗi ngày sau khi hoàn thành tất cả các công việc, em lên mạng trước khi đi ngủ. Anh lại nói chuyện với em, vẫn lối dẫn dắt câu chuyện hấp dẫn và hài hước, khiến em cười suốt cả buổi tối. Mặc dù anh nói chuyện vẫn vui vẻ nhưng em có cảm giác hôm nay anh có chuyện gì đó không vui, em không hỏi vì biết đâu lại làm anh mệt mỏi. Rồi chúng ta cứ thế nói chuyện cho đến một giờ sáng thì em buồn ngủ và kêu phải đi ngủ mai còn đi làm, anh cũng đồng ý. Sau ngày hôm đó anh và em thường xuyên nói chuyện với nhau hơn. Em bắt đầu trông mong những khoảng thời gian rảnh để được nói chuyện cùng anh. Và em thích anh lúc nào chẳng rõ.

2. Tôi

Kể từ hôm sinh nhật đó, công việc của tôi bận rộn và vợ tôi sinh em bé nên cuối tuần tôi thường xuyên phải về quê, tôi cũng chẳng có thời gian lên mạng. Hôm nay ở cơ quan xảy ra một số chuyện, tôi hơi phiền, về nhà tôi lên mạng để giết thời gian và xem có ai rảnh rỗi để hàn huyên một chút. Thấy nick em sáng, tôi thử bắt chuyện, không ngờ em reply lại, chúng tôi cứ thế trò chuyện không ngớt. Em có lối nói chuyện hóm hỉnh và khá thông minh, chúng tôi cứ thế nói chuyện cho đến khi em kêu mệt và buồn ngủ, nhìn đồng hồ cũng 1h sáng, tôi đành để em đi ngủ mai còn đi làm. Hôm nay nhờ có em mà muộn phiền trong công việc cũng vơi đi, tôi chìm vào giấc ngủ lúc nào không biết.

Ngày.... Tháng Năm

1. Em

Hôm nay anh hẹn em đi uống nước, em bảo để em tự đi nhưng anh nhất định đón và bảo em yên tâm anh không bắt cóc em đâu, sẽ trả em về an toàn trước 10h30p. Em bật cười, và lên ngồi phía sau anh. Anh chở em đi lòng vòng bao nhiêu con phố mà chẳng thấy anh rẽ vào quán nước nào, em đang nghĩ không biết anh định giở trò gì? Anh bảo yên tâm là anh sẽ trả em về đúng thời gian giao hẹn, em ngạc nhiên vì anh có thể đọc được suy nghĩ của em chẳng? Nhưng vẫn cứng rắn nói anh không chở em về thì em đi xe ôm, em không thiếu xe ôm quen đâu, gọi cái là được ngay, anh cười. Sau này khi nhắc lại lần đầu tiên đi uống nước ấy anh mới cho em biết là anh chỉnh gương chiếu hậu để nhìn mặt em nên anh đoán được em nghĩ gì, và cái mặt em lúc cố gắng tỏ ra cứng rắn trông như thế nào, nghĩ lại em vẫn cảm thấy xấu hổ. Cuối cùng anh cũng chọn được một quán, quán này em đã từng được nghe một chị bạn kể về mối tình đầu của chị ấy, anh người yêu cũ của chị ấy đã tỏ tình với chị ấy ở đây, hai người ấy đã có một mối tình đẹp nhưng lại không có kết thúc hạnh phúc. Quán này trước khi vào phải tháo giày dép cất gọn một chỗ rồi mới được vào trong, trước đây nó yên tĩnh lắm, nhưng giờ thì ồn ào hơn rất nhiều rồi, anh bảo thế. Hôm nay là thứ bảy, em biết tuần nào anh cũng về quê, em hỏi sao tuần này anh không về, anh bảo hôm nay có hẹn nên mai anh mới về sớm. Chẳng lẽ cuộc hẹn hôm nay anh nhắc là với em sao, em ngộ nhận hay là tự tin nhỉ? Chúng ta đang nói chuyện thì có một nhóm khách đến và chúng ta chuyển chỗ để nhường chỗ cho nhóm khách mới đông người, nhưng chỗ mới ồn ào quá và em thì ho nhiều quá (em bị ho sẵn rồi mà lúc này anh ko biết nên để em đi ngoài đường lâu quá chắc em bị lạnh) anh bảo về thôi. Lúc ra cửa em còn chưa kịp đeo giày thì bạn phục vụ mở cửa, anh vội vàng bảo bạn phục vụ đóng cửa lại, còn nói chị ấy đã đi xong giày đâu, mở cửa gió chị ấy sẽ lạnh, anh còn lấy ghế cho em ngồi để đi giày dễ hơn nữa. Em bật ngờ vì cái cách quan tâm nhẹ nhàng của anh, em thật sự cảm động.

2. Tôi

Chúng tôi nói chuyện với nhau khá lâu rồi, nhưng cũng chưa từng ngồi nói chuyện với nhau trực tiếp nên tôi mời em đi uống nước. Em bảo để em tự đi, nhưng tôi là con trai, đón em thì có vấn đề gì đâu, nên tôi bảo để tôi đón, em bảo không muốn phiền tôi, hơn nữa nhà trọ đóng cửa lúc 10h30p nên em tự

đi để chủ động về, em sợ tôi lừa em chẳng? Tôi bảo cứ để anh đón và không quên bảo em yên tâm, tôi sẽ đưa em về trước 10h30p, em bật cười rồi cũng đồng ý. Tôi chở em lòng vòng khắp các con đường Hà Nội, lại còn để gương chiếu hậu chiếu vào mặt em, em có nụ cười rất duyên. Em thấy tôi mãi chẳng vào quán nước nào thì có lo lắng, khuôn mặt hơi nhăn lại, tôi biết nhưng không nói gì, vì em không hề biết tôi nhìn thấy hết biểu hiện của em qua gương. Tôi hỏi dò ý em nhưng em tỏ ra không sợ, còn nói em nhiều xe ôm lắm, anh không đưa em về thì em sẽ gọi xe ôm đón. Tôi buồn cười nhưng cứ mặc em tỏ ra cứng rắn. Đi vài vòng nữa thì tôi thấy em bắt đầu ho, có lẽ do ngoài trời lạnh, tôi đành tạt vào một quán gần nhất cho ấm, càng ngày em càng ho nhiều hơn, tôi thật lòng thấy lo cho em. Em bảo em không sao, em bị viêm họng mãn tính nên cứ lạnh là em lại ho, thế mà tôi không biết nên đã để em ở ngoài đường lâu như vậy. Chúng tôi ngồi một lúc thì bị chuyển chỗ, mà em thì ho nhiều nên tôi bảo để tôi đưa em về. Trông em bây giờ ngoan ngoãn như một chú cún con vậy, khác hẳn vừa nãy, có lẽ ho làm em mệt không còn sức để chí chóa với tôi. Ngay lúc này đây tôi có cảm giác muốn được ôm em vào lòng, thật sự tôi có một thứ cảm xúc rất lạ với em.

Ngày.... Tháng Năm

1. Em

Hôm nay anh hẹn em đi xem phim, anh bảo anh đến trước mua vé không lại không kịp, em tự đi được không? Em thì từ trước tới giờ có cần ai đưa đón đâu, vấn đề này quá nhỏ đối với em rồi. Thế nhưng gần đến giờ hẹn thì em lại có việc đột xuất, mà máy lại hết pin, không thể liên lạc cho anh được. Em cố gắng đi mượn sạc, bật nguồn lên thì thấy cuộc gọi nhờ và tin nhắn đã mua được vé của anh. Em liên lạc cho anh, anh vẫn ở đó chờ, em phóng xe rất nhanh đến rạp, anh ra cổng đón và cất xe cho em rồi chúng ta đi vào, phim chiếu được 20p rồi, em quay sang nhìn anh, anh chỉ cười. Rõ ràng anh không đẹp trai nhưng nụ cười híp mí của anh lại hút hồn em. Vào chỗ ngồi anh bảo lạnh, cho anh nắm tay em nhé! Nhưng em không đồng ý, anh cũng đành chịu. Bộ phim kết thúc, anh đưa em ra lấy xe, hôm nay nhiều người đi xem phim quá, người ra người vào liên tục, em thì chẳng chịu để ý nên anh phải nắm tay em và dắt đi không lỡ em lại va vào người ta. Anh còn nói cô gái này ngốc nghếch thế nhỉ? Em yên lặng để tay mình trong tay anh đi ra lấy xe. Ngày hôm nay em đã rất vui.

2. Tôi

Em đồng ý đi xem phim, tôi không đón em vì sợ không mua được vé. Thế mà tới gần giờ chiếu phim tôi lại không liên lạc được với em, cũng chẳng thấy em đến, tôi nghĩ đến trường hợp em cho tôi leo cây, nhưng em mà tôi biết thì không phải là người trêu đùa người khác như thế. Tính em rất thật, đã nói là làm, còn không thì từ chối thẳng. Tin em nên tôi vẫn chờ, sau đó nhận được liên lạc từ em, em nói em phải đưa một người bạn say rượu về phòng, em xin lỗi vì lần nào hẹn tôi em cũng đến trễ để tôi phải chờ, em còn gửi cho tôi một cái icon trông đến tội, tôi thật sự không giận em, chỉ là do máy em hết pin thôi, chứ em có cố tình đâu. Cuối cùng thì em đến, trông em như kiểu lần đầu tiên được đi xem phim ý, cứ ngơ ngác, tôi hỏi thì em thú nhận đây là lần đầu em đi xem phim rạp. Thật là cái cô bé này, 25 tuổi đầu rồi mà có vẻ vẫn còn ngây thơ thế. Chúng tôi vào vị trí, phim đã chiếu được 20p rồi, tôi lấy có lạnh để được nắm tay em nhưng em không đồng ý. Bình thường tôi luôn làm theo ý mình, nhưng trước em, một cô gái vừa yếu đuối vừa mạnh mẽ, vừa ngây thơ vừa bướng bỉnh, tôi lại không dám. Nói là đi xem phim nhưng tôi chẳng để ý lắm đến bộ phim, tôi chỉ để ý em thôi, em thì cứ tập trung vào bộ phim

đến nỗi có đoạn gay cấn em còn giật mình thon thót, nhìn em tôi bật cười, em không giống một cô gái 25 tuổi của thời bây giờ. Em không toan tính, nghi ngờ, cũng chẳng bao giờ hỏi rằng tôi đối với em thế nào. Mà thật ra tôi cũng không biết tôi đối với em là như thế nào nữa. Tôi biết mình có thích em, nhưng không thể yêu em được, vì tôi có vợ và còn vừa làm cha nữa. Phim hết mà tôi còn chưa thoát khỏi suy nghĩ về em, em gọi tôi giật mình, rồi chúng tôi ra về. Em đi đứng chẳng chịu nhìn gì cả, làm người ta ra vào có khi còn va phải em, dù không sao nhưng sẽ làm người ta khó chịu, tôi đành nắm tay em để em theo sát tôi, lần này tôi chẳng xin mà em lại ngoan ngoãn để tay mình nắm gọn trong tay tôi đi ra lấy xe. Tôi thích cảm giác này, liệu tôi có phải là người đàn ông tồi tệ quá không, vì tôi thật sự thích em mất rồi.

Ngày.... Tháng Năm

1. Em

Hôm nay em bảo em buồn, muốn đi đâu đó cho khuây khỏa. Anh cứ chở em đi lòng vòng Hà Nội, dù anh cũng chẳng biết đường. Đi đến 2 tiếng ngoài đường chắc anh cũng mệt lắm, nhưng chẳng thấy anh kêu câu nào. Em bảo em đói, anh đưa em đi ăn bánh xèo, anh giành phần cuốn còn em chỉ việc ăn thôi. Anh bảo không mấy khi được phục vụ con gái. Anh thấy bát nước chấm không có ớt tươi anh đã xin cô chủ cho em, còn không quên nói cô bé này không có ớt không ăn đâu. Thì ra mỗi lần đưa em đi ăn anh đều để ý em thích gì đấy chứ. Lại một lần nữa anh làm em lỗi nhịp. Có lẽ tình cảm em dành cho anh cũng ngày càng lớn dần mà em cũng không có cách nào ngăn được.

2. Tôi

Tự nhiên em kêu buồn, và muốn được đi đâu đó cho khuây khỏa. Từ ngày quen em tới giờ đây là lần đầu tiên em buồn, em không nói có chuyện gì xảy ra với em. Nhưng thôi em không nói tôi cũng chẳng hỏi, tôi đón em và đưa em đi dạo là đủ rồi. Trời vẫn lạnh, em vẫn ho, tôi không muốn em đi ngoài đường vì lần trước trông em có vẻ yếu, nhưng em không chịu ngồi quán, lúc em bướng bỉnh thì cũng rất ngang. Tôi đưa em đi ngoài đường 2 tiếng đồng hồ, tôi lạnh và đương nhiên em cũng lạnh, vậy mà chẳng bao giờ tôi nhìn thấy em quàng khăn, tôi hỏi thì em chỉ nói em ghét quàng khăn, trông nó yếu đuối lắm, chẳng hiểu em lấy cái lý thuyết quàng khăn trông yếu đuối ấy ở đâu ra. Em kêu đói, tôi đưa em vào quán bánh xèo mà tôi thích, em bảo em chưa ăn món này bao giờ, thế nên tôi giành phần cuốn về mình, thấy bát nước chấm không có ớt, tôi xin cô chủ cho em, vì lần nào đi ăn cùng em tôi cũng thấy em gọi riêng phần ớt tươi, em ngẩng đầu nhìn tôi và cười, nụ cười của em lúc đó thật hiền. Nhìn em ăn một cách ngon lành, tôi cũng thấy vui, quả thật trông em rất đáng yêu, nếu tôi chưa có vợ chắc chắn tôi sẽ yêu cô gái này. Các bạn có thể cho là tôi tham lam, tôi là người đàn ông tồi, sao cũng được, nhưng em không giống những cô gái khác, tôi biết em thích tôi, nhưng em chưa từng đòi hỏi tôi cũng phải thích lại em, dù em chưa biết tôi có vợ. Em là người khá mạnh mẽ và độc lập, chứ không đòi hỏi hay nhõng nhẽo bất kỳ điều gì. Có lẽ em thu hút tôi ở nụ cười và tính cách đó.

Ngày.... Tháng Năm

1. Em

Hôm nay em đi ăn cùng với đứa em làm cùng tòa nhà với anh, nó hỏi em biết anh à mà thấy chúc mừng sinh nhật anh và bình luận một số bài viết của anh trên mạng? Hóa ra nó cũng biết anh. Nó bảo anh có vợ con rồi, anh thì tính trăng hoa nên đang tìm người để tâm sự trong thời gian vợ anh ở cũ. Em chỉ biết nghe và mỉm cười như thể chẳng có liên quan gì vậy. Nhưng nó không biết rằng cái sự thật mà nó vừa nói ấy khiến em đau lòng như thế nào, bởi em đã ngốc nghếch để trái tim thích anh một cách dễ dàng, từ lúc quen anh em cũng không nghĩ là anh có gia đình rồi, và cũng chưa một lần hỏi anh điều đó. Bây giờ em mới nhớ là chúng ta chưa từng nói chuyện tình cảm với nhau. Em thật sự đã quá chủ quan và không hề có chút lý trí nào trong mối quan hệ này, để giờ người chịu tổn thương là em. Em đau lòng lắm anh biết không. Em không biết bước tiếp theo sẽ đối mặt với anh như thế nào. Em là đứa con gái không bao giờ vì tình cảm của mình mà làm ảnh hưởng đến cuộc sống của người khác. Cho nên ngay khi nghe đứa em nói anh đã có gia đình em đã có quyết định cho mình, tuy nhiên điều đó không hề dễ dàng với em khi tình cảm của em dành cho anh không phải là hời hợt.

Ngày.... Tháng Năm

1. Tôi

Mấy ngày rồi tôi không thấy em lên mạng, cũng chẳng nói chuyện với tôi, không biết có chuyện gì xảy ra với em không, tôi thấy hơi lo lắng. Khi nhìn thấy nick em sáng tôi hỏi thăm ngay, em trả lời nhưng cách nói chuyện của em hôm nay không giống như mọi hôm. Tôi hỏi em có chuyện gì không, thì em bảo không, một lúc sau thì em bảo tôi có chuyện gì muốn nói với em không, nếu không thì thôi. Tôi đoán chắc em biết tôi có vợ rồi chẳng, nhưng tôi bảo không có chuyện gì cả, thế là em im lặng. Có lẽ tôi đã làm em tổn thương. Tôi nhớ lần đầu tiên nhìn thấy em là khi em lên công ty xin chữ ký của sếp, tôi và các đồng nghiệp đang có một số việc cần trao đổi với sếp nên chúng tôi đều ở đó. Em gõ cửa và bước vào, em chào tất cả mọi người nhưng chẳng nhìn ai, bước thẳng tới chỗ sếp xin chữ ký, giọng em nhỏ nhẹ, dáng người không cao, hơi mập một chút, em mặc juyp cùng với sơ mi trông khá đứng đắn. Sếp ký xong còn dặn em lần sau những giấy tờ này phải mang lên

sớm hơn chứ không được mang muộn, em dạ vâng rồi mỉm cười đi ra. Em vẫn không nhìn ai ngoài sếp nên em chẳng biết được tôi đã nhìn em từ lúc em vào cho đến lúc đi ra. Tôi ấn tượng về giọng nói và nụ cười của em. Tôi thích chinh phục nên tôi đã tìm ra số điện thoại của em, kết bạn zalo với em và nói chuyện. Em rất dễ nói chuyện nhưng thực tình mà hiểu được em thì không dễ chút nào. Em có thể hàn huyên đủ thứ chuyện nhưng chưa bao giờ nói về mình. Khi biết em thích tôi, cái bản tính đàn ông trong tôi thấy thỏa mãn, nhưng giờ đây, khi em tổn thương vì tôi mà không một lời oán trách thì tôi cảm thấy không dễ chịu chút nào. Có lẽ tôi quá tự tin vào mình nên đã dẫn đến sai lầm này, tôi thật sự có tình cảm với em chứ không phải chỉ là chinh phục em như ban đầu. Nhưng tôi cũng không thể mang hạnh phúc đến cho em. Lần đầu tiên tôi cảm thấy buồn vì một người con gái tôi không yêu, tôi chỉ thích em thôi mà.

Ngày.... Tháng Năm

1. Em

Em đã lựa chọn cách im lặng, không nói chuyện, không liên lạc với anh nữa, cũng nửa năm rồi nhưng sao em vẫn nhớ anh, nhớ những lần em được gặp anh. Rất nhiều người kết bạn cùng em nói chuyện cùng em, nhưng em đều lạnh nhạt và đôi khi cảm thấy phiền phức đến mức không muốn nói chuyện với họ nữa, rồi họ cũng đi, em không buồn mà ngược lại còn cảm thấy thoải mái. Không biết anh giờ này thế nào, mỗi lần online thấy nick anh sáng, muốn hỏi thăm nhưng rồi lại thôi, vì em sợ em sẽ yếu đuối, như thế chỉ làm cả anh và em khó xử thôi, em cũng không đủ can đảm để xóa hay chặn tài khoản của anh, ít ra em có thể theo dõi một chút cuộc sống hay tâm trạng của anh qua đó. Em biết anh không thích em, chỉ là em ngộ nhận những cử chỉ quan tâm anh dành cho em mà thôi. Em ngốc nghếch quá, ngay từ đầu vị trí phù hợp nhất dành cho em là người lạ của anh, em đã thay đổi vị trí đó để rồi tự làm mình tổn thương. Em chẳng trách anh, và cũng chẳng trách bản thân mình vì tình cảm không có lỗi, chúng ta chỉ là chọn sai vị trí cho mình mà thôi.

2. Tôi

Nửa năm rồi em không còn nói chuyện với tôi, thế nhưng tài khoản của em vẫn ở đó, tôi không xóa, ít ra tôi vẫn nhìn thấy một phần cuộc sống của em qua đó. Những bức ảnh em chụp gần đây, tôi thấy em cười rất tươi, có lẽ em quên được tôi rồi, nhưng vì sao em vẫn chỉ chụp có một mình, em chưa có người yêu sao? Em rõ ràng là một cô gái xinh xắn và đáng yêu mà. Tôi rất muốn biết, biết vì sao em không yêu ai, liệu rằng em có còn tình cảm với tôi không. Tôi thật ích kỷ khi vẫn muốn em thích mình, ngay từ đầu lẽ ra tôi không nên làm quen với em để bây giờ chính tôi cũng không quên được em. Tôi là một người đàn ông tồi, nhưng cuộc đời này có mấy người đàn ông hoàn hảo, và khẳng định mình chỉ yêu duy nhất một người. Tôi không bao biện cho những lỗi lầm của mình nhưng đúng là như thế, đàn ông ai cũng tham lam, muốn có nhiều người con gái yêu mình, nhưng lần này thì tôi đã mắc vào chính cái bẫy của mình. Tôi không biết đến bao giờ tôi mới quên được em, nhưng tôi chắc chắn phải trả em về vị trí phù hợp nhất – là người lạ của tôi. Mong rằng em sẽ tha thứ cho tôi và sớm tìm được hạnh phúc mặc dù tôi không thể nói với em lời xin lỗi.

Ngày.... Tháng Năm

Cuộc sống không có gì là hoàn hảo, cho nên dù thế nào chúng ta cũng phải bước tiếp. Chuyện tình cảm cũng thế, nếu lỡ chúng ta lựa chọn sai vị trí thì hãy cố gắng rời khỏi vị trí sai lầm mà quay trở về vị trí dành cho mình, có thể sẽ đau khổ, tổn thương, nhưng như thế sẽ tốt hơn cho rất nhiều người - những người đang ở đúng vị trí của mình. Hạnh phúc thật sự sẽ mỉm cười với ai biết nhận lấy những điều thuộc về mình và trả lại những thứ không phải của mình cho người cần nó./.

Lam An